

32002F0475

22.6.2002

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 164/3

**OKVIRNI SKLEP SVETA
z dne 13. junija 2002
o boju proti terorizmu**

(2002/475/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 29, člena 31(e) in člena 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija temelji na univerzalnih vrednotah, kot so človeško dostojanstvo, svoboda, enakost in solidarnost, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Temelji na načelu demokracije in načelu pravne države, ki sta skupna vsem državam članicam.
- (2) Terorizem je ena najhujših kršitev teh načel. Deklaracija iz Gomere, ki je bila sprejeta na neuradnem zasedanju Sveta 14. oktobra 1995, je potrdila, da terorizem ogroža demokracijo, svobodno izvrševanje človekovih pravic in gospodarski in družbeni razvoj.
- (3) Vse ali nekatere države članice so pristopile k več konvencijam, ki se nanašajo na terorizem. Konvencija Sveta Evrope z 27. januarja 1977 o zatiranju terorizma ne šteje terorističnih kaznivih dejanj za politična kazniva dejanja oziroma za kazniva dejanja, ki so povezana s političnimi kaznivimi dejanji, oziroma za kazniva dejanja, katerih motivi so političnega značaja. Združeni narodi so sprejeli Konvencijo o zatiranju terorističnih bombnih napadov z 15. decembra 1997 in Konvencijo o zatiranju financiranja terorizma z 9. decembra 1999. Trenutno pa se v okviru Združenih narodov pripravlja osnutek Konvencije o boju proti terorizmu.
- (4) Svet je na ravni Evropske unije 3. decembra 1998 sprejel Akcijski načrt Sveta in Komisije o tem, kako najbolje izvajati določbe Amsterdamske pogodbe na področju svobode, varnosti in pravice ⁽³⁾. Upoštevat bi bilo treba tudi sklepe Sveta z dne 20. septembra 2001 in program dela izrednega

Evropskega sveta za boj proti terorizmu z dne 21. septembra 2001. Sklepi zasedanja Evropskega sveta v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999 in zasedanja Evropskega sveta v Santa Marí da Feira z 19. in 20. junija 2000 so se nanašali na terorizem. V sporočilo Komisije za Svet in Evropski parlament je bil ob dvakrat letnem posodabljanju indikatorja omenjen pregled napredka pri ustvarjanju območja „svobode, varnosti in pravice“ v Evropski uniji (druga polovica leta 2000). Poleg tega je Evropski parlament 5. septembra 2001 sprejel priporočilo o vlogi Evropske unije v boju proti terorizmu. Opomniti je treba tudi, da so vodilne industrijske države (G7) in Rusija 30. julija 1996 na svojem srečanju v Parizu priporočile petindvajset ukrepov za boj proti terorizmu.

- (5) Evropska unija je sprejela številne posebne ukrepe za boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, kot je Sklep Sveta z 3. decembra 1998 o navodilih Europolu za obravnavanje kaznivih dejanj, ki so bila ali verjetno bodo storjena v terorističnih dejavnostih zoper življenje in telo, osebno svobodo ali premoženje ⁽⁴⁾; Skupni ukrep Sveta 96/610/PNZ z 15. oktobra 1996 o izdelavi in vodenju seznama posebnih pristojnosti, spretnosti in strokovnega znanja na področju boja proti terorizmu za lažje protiteroristično sodelovanje med državami članicami Evropske unije ⁽⁵⁾; Skupni ukrep Sveta 98/428/PNZ z 29. junija 1998 o vzpostavitvi Evropske pravosodne mreže ⁽⁶⁾, ki ima pooblastila v zvezi s terorističnimi kaznivimi dejanji, zlasti člen 2; Skupni ukrep Sveta 98/733/PNZ z 21. decembra 1998 o kaznivosti udeležbe v hudodelski združbi v državah članicah Evropske unije ⁽⁷⁾; in Priporočilo Sveta z dne 9. decembra 1999 o sodelovanju v boju proti financiranju terorističnih skupin ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ UL C 332 E, 27.11.2001, str. 300.

⁽²⁾ Mnenje z dne 6. februarja 2002 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 19, 23.1.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 26, 30.1.1999, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 273, 25.10.1996, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 191, 7.7.1998, str. 4.

⁽⁷⁾ UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 373, 23.12.1999, str. 1.

- (6) Opredelitev terorističnih kaznivih dejanj bi bilo treba uskladiti v vseh državah članicah, vključno s tistimi kaznivimi dejanji, ki so povezana s terorističnimi skupinami. Poleg tega bi bilo treba predvideti kazni in sankcije za fizične in pravne osebe, ki so storile tovrstna kazniva dejanja ali so odgovorne zanje, v katerih se odraža resnost teh kaznivih dejanj.
- (7) Prav tako bi bilo treba določiti pravila o sodni pristojnosti, ki bi zagotovila učinkovit pregon terorističnih kaznivih dejanj.
- (8) Žrtve terorističnih kaznivih dejanj so ranljive, zato so zanje potrebni posebni ukrepi.
- (9) Ker države članice enostransko ne zmorejo do zadostne mere doseči ciljev predlaganih ukrepov, in se zato zaradi potrebe po vzajemnosti lažje dosežejo na ravni Unije, Unija lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti. V skladu z načelom sorazmernosti ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev teh ciljev.
- (10) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice, ki jih zagotavlja Evropska konvencija za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin in ki izhajajo iz ustavnih tradicij, skupnih vsem državam članicam, kot načela prava Skupnosti. Unija spoštuje načela, ki jih priznava člen 6(2) Pogodbe o Evropski uniji in ki so zapisana v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti v poglavju VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati, kot da je namenjeno kratenju ali omejevanju temeljnih pravic ali svoboščin, kot je pravica do stavke, svoboda zbiranja, združevanja ali izražanja misli, vključno s pravico vsakega posameznika, da skupaj z drugimi ustanavlja in se vključuje v sindikate za zaščito svojih interesov, in s tem povezana pravica do demonstracij.
- (11) Ta okvirni sklep ne velja za ukrepe oboroženih sil v času oboroženih spopadov, ki jih ureja mednarodno humanitarno pravo v smislu teh pojmov v okviru omenjenega prava, in za ukrepe oboroženih sil države, ki se izvršujejo po uradni dolžnosti v kolikor jih urejajo druga pravila mednarodnega prava –

škodujejo državi ali mednarodni organizaciji, kadar so storjena z namenom:

- da bi resno zastraševala prebivalstvo, ali
- nezakonito izsiljevala vlado ali mednarodno organizacijo, da izvede ali opusti kakršno koli dejanje, ali
- da bi resno rušila ali uničevala temeljne politične, ustavne, gospodarske ali socialne strukture države ali mednarodne organizacije,

šteje za teroristična kazniva dejanja:

- (a) napadi na človekovo življenje, ki lahko povzročijo smrt;
- (b) napadi na fizično integriteto človeka;
- (c) ugrabitev ali zajetje talcev;
- (d) znatno uničevanje vladnih ali javnih objektov, transportnega sistema, infrastrukture, vključno z informacijskim sistemom, pričvrščenih ploščadi, ki se nahajajo na epikontinentalnem pasu, javnega kraja ali zasebne lastnine, ki lahko ogrozi človekovo življenje ali povzroči večjo gospodarsko izgubo;
- (e) ugrabitev letal, ladij ali drugih sredstev javnega ali tovarnega transporta;
- (f) proizvodnja, posedovanje, nakup, prevoz, dobava ali uporaba orožja, razstreliv ali jedrskega, biološkega ali kemičnega orožja, kot tudi raziskave in razvijanje biološkega in kemičnega orožja;
- (g) spuščanje nevarnih snovi ali povzročanje požarov, poplav ali eksplozij, ki lahko ogrozijo človekovo življenje;
- (h) motnje ali prekinitve oskrbe z vodo, elektriko ali drugimi osnovnimi naravnimi viri, ki lahko ogrozijo človekovo življenje;
- (i) grožnja, da se bo izvršilo katero od dejanj, naštetih v točkah (a) do (h).

2. Ta okvirni sklep ne spreminja dolžnosti do spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, kot je zapisano v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji.

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 2

Kazniva dejanja v povezavi s teroristično skupino

Člen 1

Teroristična kazniva dejanja in temeljne pravice in načela

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, ki zagotavljajo, da se namerna dejanja, na katera se nanašajo spodnje točke (a) do (i) in ki so po nacionalni zakonodaji določena kot kazniva dejanja, ki lahko zaradi svojega značaja ali vsebine hudo

1. V namen tega okvirnega sklepa „teroristična skupina“ pomeni: strukturirano skupino več kot dveh oseb, ki se ustanovi za določen čas in usklajeno izvaja teroristična kazniva dejanja. „Strukturirana skupina“ je skupina, ki ni sestavljena zgolj naključno za takojšnjo izvršitev kaznivega dejanja in ki nima nujno uradno določenih vlog svojih članov, kontinuitete članstva oziroma razvite strukture.

2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da so naslednja namerna dejanja kazniva:

- (a) vodenje teroristične skupine;
- (b) udeležba v dejavnostih teroristične skupine, vključno s prekrbo informacij ali materialnih sredstev ali z vsakršnim financiranjem dejavnosti, z vednostjo, da bo to sodelovanje prispevalo h kaznivim dejavnostim teroristične skupine.

Člen 3

Kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi

Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da kazniva dejanja, povezana s terorizmom, vključujejo naslednja dejanja:

- (a) velike tatvine s ciljem, da se izvrši eno od dejanj, naštetih v členu 1(1);
- (b) izsiljevanje s ciljem, da se zakrivi eno od dejanj, naštetih v členu 1(1);
- (c) izdelava lažnih upravnih dokumentov s ciljem, da se izvrši eno od dejanj, naštetih v členu 1(1)(a) do (h) in členu 2(2)(b).

Člen 4

Spodbujanje, pomoč oziroma podpora in poskus

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da je spodbujanje oziroma pomoč ali podpora kaznivega dejanja, na katerega se nanašajo člen 1(1), člen 2 ali 3, kaznivo.

2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da je poskus storitve kaznivega dejanja, na katerega se nanašata člen 1(1) in člen 3, razen posedovanja, na katerega se nanaša člen 1(1)(f), in kaznivega dejanja iz člena 1(1)(i), kazniv.

Člen 5

Kazni

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se kazniva dejanja, na katera se nanašajo členi 1 do 4, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi, ki lahko vodijo v izročitev.

2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se teroristična kazniva dejanja, ki so določena v členu 1(1) in kazniva dejanja, ki so določena v členu 4, če se nanašajo na teroristična kazniva dejanja, kaznujejo z višjimi zapornimi kaznimi, kot jih nalaga nacionalna zakonodaja za takšna kazniva dejanja brez posebnega namena, ki ga zahteva člen 1(1), razen kadar so predvidene kazni že najvišje možne kazni po nacionalni zakonodaji.

3. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se kazniva dejanja, naštetá v členu 2, kaznujejo z

zapornimi kaznimi, z najvišjo kaznijo najmanj petnajst let za kaznivo dejanje, ki je določeno v členu 2(2)(a), za kazniva dejanja, naštetá v členu 2(2)(b), pa z najvišjo kaznijo najmanj osem let. Če se kaznivo dejanje, ki je določeno v členu 2(2)(a) nanaša samo na dejanje, ki je določeno v členu 1(1)(i), najvišja kazen ni krajša od osem let.

Člen 6

Posebne okoliščine

Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se kazni, na katere se nanaša člen 5, lahko znižajo, če velja za storilca kaznivega dejanja naslednje:

- (a) če se odreče teroristični dejavnosti, in
- (b) če upravnim oziroma pravosodnim organom predloži podatke, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti, in jim s tem pomaga:
 - (i) prepreči ali omili učinke kaznivega dejanja;
 - (ii) prepozna oziroma privede pred sodišče druge storilce kaznivega dejanja;
 - (iii) najde dokaze; ali
 - (iv) prepreči nadaljnja kazniva dejanja, na katera se nanašajo členi 1 do 4.

Člen 7

Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se pravnim osebam lahko določi odgovornost za vsa kazniva dejanja, na katera se nanašajo členi 1 do 4, če jih v njihovo korist stori vsaka oseba, ki deluje bodisi sama bodisi kot del organa pravne osebe, ki ima vodilni položaj v sklopu pravne osebe, in sicer na podlagi naslednjega:

- (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
- (b) pooblastila za odločanje v imenu pravne osebe;
- (c) pooblastila za izvajanje nadzora v okviru pravne osebe.

2. Poleg primerov, ki jih določa odstavek 1, vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se pravnim osebam lahko določi odgovornost, kadar je pomanjkljivi nadzor oziroma kontrola osebe iz odstavka 1 omogočil, da je v korist te pravne osebe njej podrejena oseba storila katero kaznivo dejanje iz členov 1 do 4.

3. Odgovornost pravnih oseb na podlagi odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, pobudniki ali pomočniki za katero koli kaznivo dejanje, na katero se nanašajo členi 1 do 4.

Člen 8

Kazni za pravne osebe

Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da se pravno osebo, ki je odgovorna na podlagi člena 7, lahko kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi, ki vključujejo kazenske ali nekazenske globe in druge sankcije, kot so:

- (a) izvzetje iz upravičenosti do državne pomoči oziroma podpore;
- (b) začasna ali trajna prepoved izvajanja gospodarskih dejavnosti;
- (c) sodniški nadzor;
- (d) sodni nalog za likvidacijo;
- (e) začasno ali trajno zaprtje ustanov, ki so se uporabljale za storitev kaznivega dejanja.

Člen 9

Sodna pristojnost in pregon

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da vzpostavi svojo sodno pristojnost nad kaznivimi dejanji, ki so določeni v členih 1 do 4:

- (a) če je kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju. Vsaka država članica lahko razširi svojo sodno pristojnost, če je kaznivo dejanje storjeno na ozemlju države članice;
- (b) če je kaznivo dejanje storjeno na krovu ladje, ki pluje pod njeno zastavo, ali letala, ki je registrirano pri njej;
- (c) če je storilec kaznivega dejanja njen državljani ali v njej prebiva;
- (d) če je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju;
- (e) če je kaznivo dejanje storjeno proti ustanovam ali osebam te države članice ali proti ustanovi Evropske unije ali organu, ki je ustanovljen na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ali Pogodbe o Evropski uniji in ima sedež v tej državi članici.

2. Kadar je za kaznivo dejanje sodno pristojna več kot ena država članica in kadar lahko katera koli od teh držav učinkovito preganja kaznivo dejanje na podlagi istih dejstev, zadevne države članice sodelujejo pri odločitvi, katera od njih bo preganjala storilca kaznivega dejanja, da bi se postopki po možnosti izvajali v eni sami državi članici. V ta namen se države članice lahko poslužujejo katerega koli organa oziroma mehanizma, ki je ustanovljen v Evropski uniji z namenom, da se olajša sodelovanje med njihovimi prazosodnimi organi in koordinira njihovo delo. Posledično se upošteva naslednja dejstva:

- država članica je tista, na ozemlju katere so bila storjena kazniva dejanja,

- država članica je tista, katere državljani ali prebivalec je storilec kaznivega dejanja,
- država članica je tista država članica, iz katere izhajajo žrtve,
- država članica je tista, na ozemlju katere so našli storilca kaznivega dejanja.

3. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da vzpostavi svojo sodno pristojnost nad kaznivimi dejanji, ki so določeni v členih 1 do 4 tudi v primerih, ko zavrne predajo oziroma izročitev osebe, ki je osumljena oziroma obtožena takšnega kaznivega dejanja, drugi državi članici oziroma tretji državi.

4. Vsaka država članica zagotovi, da njena sodna pristojnost zajema primere, v katerih je bilo katero od kaznivih dejanj iz členov 2 in 4 v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju, ne glede na to, kje ima teroristična skupina svoj sedež ali kje izvaja svoje kaznive dejavnosti.

5. Ta člen ne ovira izvajanja sodne pristojnosti v kazenskih zadevah, ki jo določa država članica v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 10

Zaščita žrtev in pomoč zanje

1. Države članice zagotovijo, da preiskave oziroma pregon kaznivih dejanj, ki jih zajema ta okvirni sklep, niso odvisni od prijave oziroma obtožbe žrtve, vsaj če so bila kazniva dejanja storjena na ozemlju države članice.

2. Poleg ukrepov, ki jih določa Okvirni sklep Sveta 2001/220/PNZ z dne 15. marca 2001 o položaju žrtev v kazenskem postopku ⁽¹⁾, vsaka država sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi ustrezno pomoč za družine žrtev.

Člen 11

Izvajanje in poročila

1. Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za uskladitev s tem okvirnim sklepom, do 31. decembra 2002.

2. Države članice pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji do 31. decembra 2002 besedila vseh določb, s katerimi se v njihovo nacionalno pravo prenašajo obveznosti, določene v tem okvirnem sklepu. Na podlagi poročila, izdelanega na podlagi teh podatkov, in poročila Komisije, bo Svet do 31. decembra 2003 ocenil, ali so države članice sprejele vse potrebne ukrepe za uskladitev s tem okvirnim sklepom.

3. Poročilo Komisije posebej navaja predvsem prenos obveznosti iz člena 5(2) v kazensko pravo držav članic.

⁽¹⁾ UL L 82, 22.3.2001, str. 1.

*Člen 12***Ozemeljska uporaba**

Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

*Člen 13***Začetek veljavnosti**

Ta okvirni sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu.

V Luxembourg, 13. junija 2002

Za Svet

Predsednik

M. RAJOY BREY
